

۲.۴. ویژگی‌های مهارتی و نقش آفرینی آن بر توسعه**روستایی**

در ادامه تحقیق نظر اعضای جامعه نمونه در دو زمینه میزان برخورداری مدیریت روستایی از ویژگی‌های مهارتی و سپس میزان تأثیر هر یک از این مهارت‌ها بر توسعه روستایی به تفکیک ارائه شده است.

۱. قدرت نفوذ، متقاعد نمودن و روابط عمومی قوی

نتایج تحقیق نشان داد که ۶۴/۲ درصد (۲۲۹ نفر) از اعضای جامعه نمونه، میزان برخورداری مدیران روستای خود از این ویژگی را زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کرده‌اند، ۲۵/۴ درصد (۸۸ نفر) این ویژگی را در مدیران روستای خود کم و ۷ درصد (۲۵ نفر) آن‌ها نیز خیلی کم ارزیابی کردند. ۵۲/۶ درصد (۱۸۷ نفر) از اعضای جامعه نمونه میزان تأثیر نفوذ و متقاعد کردن مردم را در توسعه روستایی زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کردند، ۲۹/۳ درصد (۱۰۴ نفر) تأثیر آن را کم و ۱۰/۱ درصد (۳۶ نفر) آن‌ها خیلی کم و ۷/۹ درصد (۲۸ نفر) میزان تأثیر آن را هیچ ابراز کردند. بدین ترتیب مشخص می‌شود که بیش از ۵۰ درصد اعضای جامعه نمونه بر برخورداری مدیران روستایشان از این ویژگی و تأثیرگذاری آن بر توسعه روستایی تأکید داشته‌اند. در همین زمینه از نظر ۷۳/۵ درصد (۲۶۲ نفر) پرسش‌شوندگان، مدیران روستای آنان به میزان زیاد و خیلی زیاد از روابط عمومی قوی برخوردار هستند، جدول شماره ۴ نشان می‌دهد که ۷۰/۲ درصد (۲۵۴ نفر) پرسش‌شوندگان تأثیر روابط عمومی قوی را در توسعه زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کردند، ۱۸/۹ درصد (۶۷ نفر) اثر این ویژگی را کم و ۵/۹ درصد (۲۱ نفر) آن‌ها خیلی کم ۵/۱ درصد (۱۸ نفر) میزان اثرگذاری آن را هیچ ارزیابی کردند.

۲. توانایی انجام وظایف

۶۶/۶ درصد (۲۰۱ نفر) از جامعه نمونه معتقدند که مدیران روستای آنان به میزان زیاد و خیلی زیاد از توانایی لازم برای انجام وظایف مدیریت روستایی برخوردار هستند؛ و ۲۹/۶ درصد (۱۰۵ نفر) معتقدند که مدیران روستای آنان از توانایی کمی برخوردارند (جدول شماره ۵). ۶۴/۳ درصد (۲۲۸ نفر) از جامعه نمونه میزان اثرگذاری توانایی انجام وظایف را در توسعه روستایی زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کردند، ۱۸/۶ درصد (۶۶ نفر) اثر این ویژگی را در توسعه روستای خود کم و ۱۶/۹ درصد (۶۰ نفر) آن‌ها خیلی کم و ۸/۲ درصد (۲۹ نفر) میزان اثر آن را هیچ ابراز کردند.

۳. قانون‌گرایی

همان‌طور که جدول شماره ۴ نشان می‌دهد ۷۲/۱ درصد (۲۵۶ نفر) پرسش‌شوندگان معتقدند که مدیران روستای آنان به میزان زیاد و خیلی زیاد از این ویژگی برخوردارند. ۶۸/۲ درصد (۲۴۲ نفر) پرسش‌شوندگان تأثیر این ویژگی مدیران را در توسعه روستا زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کردند (جدول شماره ۴). ۲۰/۸ درصد (۷۴ نفر) اثر قانون‌گرایی را در توسعه روستای خود کم و ۵/۶ درصد (۲۰ نفر) آن‌ها خیلی کم و ۴/۵ درصد (۱۹ نفر) میزان تأثیر آن را هیچ ارزیابی کرده‌اند.

۴. تحصیلات دانشگاهی مرتبط

۶۱/۴ درصد (۲۱۸ نفر) پرسش‌شوندگان میزان تحصیلات مرتبط را در مدیران محلی روستای خود کم و خیلی کم ارزیابی کردند و ۱۸/۹ درصد (۶۷ نفر) تحصیلات مرتبط با مدیریت روستایی را هیچ و ۱۵/۸ درصد (۵۶ نفر) آن را زیاد و ۳/۹ درصد (۱۴ نفر) باقی‌مانده میزان آن را خیلی زیاد دانستند. ۶۴/۲ درصد (۲۲۸ نفر) پرسش‌شوندگان تأثیر تحصیلات مرتبط را در توسعه روستایی کم و خیلی کم ارزیابی کردند و ۲۳/۱/۹ درصد (۸۲ نفر) اثر تحصیلات مرتبط با مدیریت را هیچ و ۴/۸ درصد (۱۷ نفر) آن را خیلی زیاد و ۷/۹ درصد (۲۸ نفر) باقی‌مانده میزان تأثیر آن را زیاد دانستند. در این خصوص می‌توان ادعان نمود که اعضای جامعه نمونه کار مدیریت روستایی را کار حرفه‌ای ندانسته و بر این اساس تحصیلات مرتبط با مدیریت برای آن‌ها چندان مهم نبوده و یا اهمیت آن برای گروه هدف چندان شناخته شده نیست. سطح سواد مدیران محلی (شش دهیار و نه نفر از اعضای شورای اسلامی) روستاهای مورد مطالعه که جزء حجم نمونه بودند مورد پرسش واقع گردید که ۸ نفر از آن‌ها دارای مدرک دیپلم و پایین‌تر و ۷ نفر دیگر دارای تحصیلات دانشگاهی در مقاطع فوق‌دیپلم و کارشناسی بودند. این امر نیز می‌تواند بر روی نظر اعضای نمونه تأثیرگذار باشد.

۵. تجربه و اطلاعات

۵۶/۹ درصد (۲۰۲ نفر) جامعه نمونه معتقدند که مدیران روستای آنان از تجارب کافی برای مدیریت روستایی برخوردار هستند. جدول شماره ۴ نشان می‌دهد که ۴۹ درصد (۱۷۴ نفر) جامعه نمونه اثر تجربه و اطلاعات مدیران محلی را در توسعه زیاد و خیلی زیاد ارزیابی کردند، ۳۲/۴ درصد (۱۱۵ نفر) اثر این ویژگی را در توسعه روستایی کم و ۱۴/۶ درصد (۵۲ نفر) آن‌ها خیلی کم ۳/۹ درصد (۱۳ نفر) میزان تأثیر آن را هیچ ارزیابی